

Božena Komárková se ve svém díle věnovala problematice přirozeného zákona / přirozeného práva především v rámci studia lidských práv. Tvrdila, že přirozený zákon je "nepřirozeným" kulturním výtvozem člověka. Komárková byla oslovena biblí a biblickým způsobem vyjadřování o úloze práva, zákona, lidských institucí a řádů. Bible jim odnímá absolutní platnost, relativizuje je. Bibli jsou cizí představy o přirozeném zákonu. Biblický kánon neobsahuje jen jedno Desatero jako absolutní, nadčasově platný, přirozený zákon. V bibli se nalézá více desater a každé z nich je vysloveno do určité situace - má svůj kontext. Biblické svědectví není pro Boženu Komárkovou automatickým zdrojem věčných, nadčasových pravd. Bible nám může dopomáhat k tomu, abychom objevovali pozemsko-časnou, konkrétně-tělesnou a mezilidskou dimenzi naší existence. Vliv biblického způsobu myšlení našla Komárková v reformaci. Reformační pojetí práva je v rozporu s přirozenopravní linií. Komárková upozornil, že s Kalvínem končí tradiční chápání přirozeného práva. Nesouhlas Karla Bartha s jakýmkoli druhem přirozeného zákona v etické oblasti je pouze uplatněním jeho obecného nesouhlasu s přirozenou theologií. Komárková vyslovila závažnou tezi, že přirozený zákon je svojí postatou křesťanství cizí. Víra v živého Boha je pro Komárkovou hrází proti neustálé lidské snaze zabsolutňovat svoje poznání.